

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING till
Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om väg-
trafik i landskapet Åland.

Den 31 oktober 1975 överlämnade regeringen till riksdagen en proposition innehållande förslag till lag om komplettering av strafflagen med stadganden om trafikfylleri samt till ändring av vissa därtill anslutna lagar (1975 II rd. nr.110). Avsikten med propositionen var bl.a. att samla alla bestämmelser rörande trafikfylleri i ett särskilt kapitel i strafflagen och att genom angivande av särskilda promilletal konkret fastställa under vilka förhållanden en person som efter intagande av alkohol framför fordon kan drabbas av straffrättsliga påföljder. Propositionen ledde till lagstiftning i huvudsak i enlighet med regeringens proposition (FFS 960/76). De nya bestämmelserna träder i kraft den 1 april 1977.

Bestämmelser om påföljder för trafikonykterhet ingår för närvarande i 29-29b §§ samt 31 § landskapslagen om vägtrafik. Enligt 13 § 1 mom. 17 punkten självstyrelselagen för Åland äger landstinget lagstiftningsbehörighet såvitt gäller bl.a. "regleringen av trafiken" och enligt samma lagrums 11 punkt behörighet även att utsätta bötesstraff inom rättsområdet i fråga. Dock tillkommer rikets lagstiftande organ jämlikt 11 § 2 mom. 13 punkten självstyrelselagen uteslutande rätt till lagstiftning då ärendet rör "den allmänna strafflagen", vilket torde innebära att de numera i strafflagen ingående bestämmelserna beträffande trafikfylleri är gällande även härstädes. På grund härav anser landskapsstyrelsen det ändamålsenligt att ersätta bestämmelserna beträffande trafikfylleri med en hänvisning till de nya bestämmelserna i strafflagen. Närmare uppgifter om ändringarnas natur ges nedan i detaljmotiveringen.

Detaljmotivering.

29 §. Som ovan redan konstaterats föreslås 29 § erhålla en helt ny utformning sålunda, att däri endast skulle ingå en hänvisning till strafflagen.

29a §. Paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om vissa kvalificerade fall av avvikande från olycksplats som skall föranleda skärpning av straffet. Motsvarande lagrum i rikets vägtrafiklag har upphävts i konsekvens med de ändringar som skett i rattfyllerilagstiftningen. Enär ifrågavarande lagrum innehåller enbart bestämmelser om frihetsstraff, vilka ej kan avvika från bestämmelserna om frihetsstraff i riket, föreslås att lagrummet upphävas.

29b §. Paragrafen i dess nuvarande lydelse stadgar om straff för framförande av annat fortskaffningsmedel än motorfordon eller motordriven anordning under påverkan av alkohol eller av annat berusningsmedel. Stadgandet är närmast tillämpligt på cykelåkning. I paragrafen utsäges att den äger tillämpning på område som avses i 2 § landskapslagen om vägtrafik. Detta om-

nämmande föreslås slopat enär detta förhållande är uppenbart utan att det särskilt påpekas.

Ordet berusningsmedel föreslås ersatt med "rusmedel" så att terminologisk överensstämmelse ernås med de nya bestämmelserna om rattfylleri.

För närvarande är en förutsättning för straffbarhet enligt 29b § att den som framför fordonet i fråga förorsakar fara för den "allmänna trafik-säkerheten". För att uppnå överensstämmelse med övriga bestämmelser om trafikfylleri föreslås att straffbarhetskriterierna ändras så att fara skall föreligga för "annans säkerhet".

I riket har straffmaximum för de brott som skall straffas enligt där tillämpligt motsvarande lagrum sänkts från ett års till tre månaders fängelse. Enär bestämmelser i landskapslagstiftningen om frihetsstraff ej kan avvika från vad i riket stadgas i motsvarande fall, föreslås en motsvarande sänkning av straffmaximum i ifrågavarande paragraf.

31 §. Paragrafen gäller utfärdande av körförbud i vissa fall. På grund av överföringarna av stadgandena om rattfylleri till strafflagen och till följd av de terminologiska ändringar som därvid skett måste ordalydelsen i paragrafens 1 mom. ändras. Samtidigt föreslås att domstolarna ges möjlighet att avstå från att utdöma körförbud i de fall då innehav av körkort är nödvändigt för den dömden i hans arbete eller om vägande skäl annars föreligger för att avstå från ådömande av ifrågavarande påföljd. Möjlighet att avstå från att utfärda körförbud skulle föreligga endast då fråga är om rattfylleribrott. Domstolen skulle dessutom vara tvungen att i domen ange orsaken till att körförbud ej utfärdats.

Ytterligare föreslås att körförbud skall utfärdas endast i de fall då den åtalade döms till straff för brott mot ifrågavarande bestämmelse. Avstår domstolen från att döma till straff skall körförbud således ej utsättas.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

I enlighet med landstingets beslut

upphäves 29a § 3 mom. landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58) sådant sagda lagrum lyder i landskapslagen den 15 april 1966 (4/66) och

ändras 29 och 29b §§ samt 31 § 1 mom., av dessa lagrum 29b § sådant den lyder i landskapslagen den 2 juli 1970 (30/70) och 31 § 1 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 11 juni 1973 (41/73), såsom följer:

29 §.

Om rattfylleri, grovt rattfylleri, körning under påverkan av rusmedel och överlåtelse av fortskaffningsmedel till berusad person gäller vad därom stadgas i strafflagen.

29b §.

Den som framför motorlöst fordon under påverkan av alkohol eller annat rusmedel och därigenom äventyrar annans säkerhet skall för trafikfylleri vid framförande av motorlöst fordon dömas till böter eller till fängelse i högst tre månader.

31 §.

Dömes förare av motorfordon till straff för i 27 § 2 mom. avsett brott eller för rattfylleri, grovt rattfylleri eller körning under påverkan av rusmedel, skall domstolen samtidigt för honom utfärda körförbud för viss tid. Vid utfärdandet av körförbud skall domstolen beakta de verkningar som körförbud har på vederbörandes utkomst eller andra förhållanden. Beslut om körförbud går omedelbart i verkställighet, oaktat besvär anförts. Då domstol dömer förare för rattfylleri, kan den, såvida icke allmän fördel annat kräver och under förutsättning att innehav av körkort är nödvändigt för föraren i hans arbete eller vägande skäl annars föreligger, avstå från att utfärda körförbud. Skälen för avstående från utfärdande av körförbud skall anges i domstolens utslag.

- - - - -

Mariehamn, den 3 februari 1977

L a n t r å d

Lagberedningschef

Alarik Häggblom

Christer Jansson.